

til Lov om Udvidelse af Lov Nr. 71 af 3. April 1900 om danske Fiskeres Ulykkesforsikring til ogsaa at omfatte anden Søfartsvirksomhed m. v.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Lov om Udlaan af Stats-Laaneffonden til Udstykning af større Landejendomme.

Poul Christensen: Siden jeg i Gaar havde Ordet, er der faldet forskellige Udtalelser her i denne Sal om den foreliggende Sag. Disse Udtalelser have dog ikke været af den Natur, at de i væsentlig Grad have imødegaet det Standpunkt, som Mindretallet har indtaget. Jeg har i alt Fald ikke for mit Vedkommende kunnet opfatte nogen som helst Indvending af videre betydelig Vægt. Jeg ved, at man fra en enkelt Side, navnlig fra den ærede Ministers Side, har søgt at finde Grunde, men den ærede Minister maa undskylde mig, naar jeg siger, at de Grunde, han har søgt at finde, ligge ikke i Lovforslaget, men i Luften, ikke i Mindretallets Ændringsforslag, men i en fuldkommen fri Fantasi. Det skal jeg imidlertid senere komme tilbage til. Medens andre ærede Medlemmer dog for saa vidt have holdt sig ved Jorden, var den højtærede Minister noget højt oppe, og vel højt oppe. Jeg udtalte i Gaar, at jeg troede, at det, der skilte os, var, at vi havde et noget forskelligt Grundsyn paa det foreliggende Forhold. I denne Opfattelse er jeg af de Forhandlinger, der ere blevne førte, ogsaa bleven bestyrket. Den højtærede Ordfører udtalte allerede ved Sagens første Behandling, at det var kun Husmandsbrug, der oprettes med en Laaneværdi af mellem 5,000 og 12,000 Kr., der efter det foreliggende Lovforslag kunde faa Laan. Jeg deler ikke denne Betragtning, og jeg kan ikke dele den, men jeg antager, at naar den er falden fra den ærede Ordfører, maa den være rigtig. Jeg havde tænkt mig, at f. Eks. Folk, der ikke opfyldte Betingelserne for at komme ind under Landarbejderloven, f. Eks. kun være 24 Aar gamle eller over 50 Aar, skulde kunne komme ind under denne Lov, men naar den højtærede Ordfører har sagt, at de

ikke kunne det, maa jeg vel gaa ud fra, at det er rigtigt. Men det er en meget væsentlig Mangel ved dette Lovforslag, at man her udelukker de Folk, der ikke, enten paa Grund af Alder eller fordi de mangle andre Betingelser, kunne komme ind under Landarbejderloven. Men ogsaa fra anden Side faldt der Udtalelser, der gik ud paa, at de Folk, man tog Sigte paa her, vare dem, der laa over det Lag, der kan komme ind under Landarbejderloven. Derfor siger jeg, at jeg tror, at vi have et noget forskelligt Grundsyn paa denne Sag.

Den ærede Ordfører sagde, at de vilde et Forslag, hvor Folk frit kunde vælge Besiddelsesformen. Det kan den højtærede Minister dog ikke mene, thi efter hans Forslag var der ikke Spor af offentligt Fæste, som Folk kunde vælge. Ministeren har tidligere været stemt for offentligt Fæste og for Kommunefæste, men i det Forslag, han har forelagt, er der ikke en Stavelse, der giver Folk Ret til at vælge denne Besiddelsesform, og saa nytter det ikke, at den ærede Ordfører og andre ærede Medlemmer staa i denne Sal og tale om, at de ville tillade Folk at vælge frit. Nej, det, vi ville ved vort Forslag, er netop at skabe et saadant Lovforslag ud af det foreliggende, saa Folk kunne komme til at vælge mellem de forskellige Besiddelsesformer. Og Tvang kan der dog overhovedet ikke være Tale om; hverken de private Foreninger eller Kommunerne kunne dog tvinge Folk, der ville have Ejendom, til at tage den i Fæste. Det staar dog Folk fuldkommen frit for, om de overhovedet ville vælge den Besiddelsesform, som tilbydes dem. Altsaa, det, vi ville, er at skabe saadanne Forhold, saa at Folk kunne komme til at vælge mellem de forskellige Besiddelsesformer, medens den højtærede Minister slet ikke har villet tillade dette. Jeg synes, det er bedre, vi holde os til Forslaget og de stillede Ændringer og tale om de Forhold, der ligge for og se at komme til Klarhed derover. For øvrigt vil jeg sige, at det ærede Flertal har dog til syvende og sidst, i sidste Øjeblik stillet et Forslag under Nr. 15, der ogsaa aabner en lille Udsigt til, at der kan indføres Kommunefæste. Vi have ved vort Forslag ogsaa stræbt hen til, at der under visse Forhold kunde skabes Statsfæste. Jeg maa indrømme, at jeg tror, at den Kritik, vi have øvet af Lovforslaget, navnlig i Udvalget, men ogsaa ved 1ste Behandling, har bevirket, at man dog nu er naaet saa vidt, at Flertallets Forslag